

DÉLMAGYARORSZÁG

Szerkesztőség:
SZEDED, KÁRÁSZ-UTCA 9. SZÁM.
A szerkesztőség telefonja: 305.

ELŐFIZETÉSI ÁRA:
egyes évre 96 — K. negyedévre 24. — K.
félre 48 — K. egy hónapra 8. — K.
Egyes szám ára 30 fillér.

Kiadóhivatal:
SZEDED, KÁRÁSZ-UTCA 9. SZÁM.
A kiadóhivatal telefonja: 305.

Szeged, 1919.

VIII. évfolyam, 88. szám.

Péntek, április 18.

A város közélélmézése és a Szegedi Kereskedők Szövetsége.

A Szegedi Kereskedők Szövetségének elnöki tanácsa *Schweiger Miksa* ügyvezető elnök vezetésével tartott ülésében foglalkozott a közélélmzési hivatal azon átiratával, melyben a megszállott országrészekre leendő bevásárlásoknál a szegedi kereskedők közreműködését óhajtja igénybe venni. A közélélmzési hivatal a francia parancsnoksággal egyetértőleg a megszállott Bánátot és Bácskát 12 körzetre osztotta fel, hova egy, esetleg két kereskedő és egy bizalmi férfi menne le a bevásárlások eszközölése céljából. A városnak ezen magyaranyu bevásárlások eszközölése céljára kellő anyagi eszközök rendelkezésére nem állanak, evégből a szegedi kereskedőket szólítja fel, hogy az e célra szükséges összeget a város rendelkezésére bocsássa. Ez összeg a városfőpénztárában letétként fog kezeltetni és csakis ezen élelmicikkek fizetésére fog felhasználtatni. A főpénztár csak a közélélmzési hivatal vezetője és a szövetség által kinevezendő kereskedő utalványára folyósíthat fizetéseket. A beszerzett élelmiszerek elosztása a lisztnél és cukornál az eddigi elosztás szerint történne, a többi élelmicikkek-ből pedig az egyes kereskedő pénzbeli hozzájárulásuknak arányában részesülnének. A közvetlen fogyasztók részére történő eladásoknál a felszámítható árakat a városi hatóság, a kereskedők szövetsége, a kereskedelmi és ipar kamara és a fogyasztók megbízottai-ból alakított bizottság fogja megállapítani.

A szövetség elnöki tanácsa beható vita után megállapította, hogy a város által a kereskedők részéről kért támogatás a szövetség alapelveként hirdetett szabad kereskedelemmel ellentétben áll. Megállapítja, hogy már ugyanebből az ügyből kifolyólag a kereskedőket bizonyos oldalról indokolatlan támadások érték. Mindazonáltal, hogy tanujelét adja önzetlen és a város érdekelt szem előtt tartó munkásságának, anyagi hozzájárulását, szakértelmét, összeköttetéseit lelkesedéssel bocsátja a város szolgálatába.

Ennek folytán a szövetség határozatáról a város polgármesterét a következő átiratában értesítette:

Polgármester Ur!

A közélélmzési hivatal vezetőjének f. hó 17-én a város közönségének élelmzési cikkekkel valló ellátása tárgyában intézett átiratára a következőkben van szerencsénk válaszolni:

A szegedi kereskedők szövetsége átérzi annak szükségességét, horderejének teljes súlyát, hogy tagjainak minden rendelkezésére álló anyagi eszközével, kereskedelmi összeköttetésével és szakmájával a város lakosságának súlyos élelmzési viszonyai megjavításán közreműködhessek.

Bár hivalkozott átiratban foglalt rendelkezések nem egyeznek a szabad verseny alapján felépülő kereskedelem elvi követelményeivel, mindamellett, hogy a város szorongatott lakosságának élelmzési viszonyain könnyít-
sen és tanujelét adja érdek nélküli munkássá-

gának, az adott viszonyok között hajlandó a közélélmzési hivatal által közölt irányelvek alapján a megszállott országrészekre szükséges mennyiségű áru bevásárlásáról gondoskodni.

Ez alkalommal kéri a szövetség elnöksége Polgármester urat, hogy a kereskedő-bevásárlókkal a fogyasztó közönség részéről együttesen kiküldendő bizalmi férfiak gyanánt oly egyéneket nevezzen meg, akiknek kellő szakképzettsége és megbízhatósága kifogás alá nem esik.

A kereseti pálya szabad választása.

— A sofförök és a sofför-tanfolyam. —

(Saját tudósítónktól.) A szegedi felső ipariskolában már a háboru alatt különböző tanfolyamokat tartottak azzal a céllal, hogy mindenkinek, aki a háboru után ipari foglalkozáshoz akar jutni, módjában legyen a megfelelő ismeretek alapos elsajátítása. A tanfolyamoknak megnövekedett a jelentőségük a háboru befejeztével. Sok embernek kellett arról gondoskodnia, hogy az új helyzetben, új keresethez jusson, régebbi foglalkozásának elhagyásával. Tömegesen jelentkeztek a felső ipariskolai kurzusokra a tanulók, akik között bírák, ügyvédek, leszerelt katonatisztek, tisztviselők is voltak és vannak. Munkanélküli maradt szellemi munkások, akik a fizikai munkások jobb keresetéről bőséges tapasztalást szerezhettek, jobb megélhetéshez és könnyebb munkaalkalomhoz úgy akarnak jutni, hogy valami ipari mesterséget sajátítsanak el.

A felsőipariskolában tartanak szabó-, cipész-, lakatos-, építő-, asztalos-, gépészeti-, dinamikai-, soffóri stb. tanfolyamokat. A legkülönbözőbb társadalmi állású egyének szerettek például soffóri képeket.

A dinamikai és sofförtanfolyamot *Rohonyi Gyula* felsőipariskolai tanár vezeti. A kurzus első csoportjában 54 hallgató vett részt. A hallgatók közt három százados, nyolc főhadnagy, vagy huszonöt hadnagy, zászlós és alhadnagy volt. A hallgatók a legnagyobb ambícióval tanultak.

Az újabb tanfolyamra is szép számmal jelentkeztek. Most azonban egy kellemetlen incidens adódott elő, ami, ha nem is fogja megzavarni a kurzus eddigi menetét, mégis kellemetlenül hatott a hallgatókra. *De közérdekű az eset, mert fölvetett egy igen fontos kérdést, a munka jogának, a kereseti pálya szabad megválasztásának kérdését.* Az incidens a következő:

A kiküldött bizalmi férfiak névsorát kérjük velünk mieőbb közölni.

A Szegedi Kereskedők Szövetsége:

Schweiger Miksa,
elnök.

Dr. Landesberg Jenő,
titkár.

A kereskedők szövetségének elnöksége ezúton hívja fel a város élelmiszerek eladásával foglalkozó kis-, közép- és nagykereskedőit, hogy a polgármester által közzétett hirdetményre haladéktalanul minél nagyobb összeget fizessenek be a város főpénztárába, mert a beszerzendő élelmiszerek a befizetett összeg nagyságához mértén lesznek az egyes kereskedők között elárúsítás céljából kiosztva.

A tanfolyamon résztvevő leszerelt tisztek bizalmi férfiát, *Rónayt*, arra utasították, hogy a Pálfi-féle Kálvária-utcai katonai autogarázsba menjen és kérje meg a műhely vezetőjét, illetve a sofföröket, engedjék meg a hallgatóknak, hogy két délutánon testületi látogatást tehessenek tanulmányozás okából a garázsban. *Rónay* azt a választ kapta a sofföröktől, hogy *ők nem támogatják a sofförtanfolyam hallgatóinak törekvését és a gyár látogatását nem engedik meg nekik.*

Rónay elvtárs erre elment a városi fuvarozási vállalat autogarázsába és ott is arra kérte a sofföröket, hogy a felsőipariskolai hallgatóknak tanulmányozási célból látogatást engedélyezzenek. A kérelem teljesítését itt is megtagadták.

Az eredménytelen eljárásról *Rónay* beszámolt a tanfolyam hallgatóinak, akik a sofförök magatartását a legizgatottabb hangon tárgyalták.

— Mindenkinek joga van a tisztességes munkához, — mondták.

— Hivatalnok most nem kell. Miért akarják hát a gyakorlati pályán utunkat állni? Hova menjünk? Éppen olyan jogunk van a munkához, mint bárkinek ebben az országban!

— A munkát nem lehet kisajátítani és az embereket a megélhetésből kizárni!

Ilyen és hasonló kifakadásokkal tárgyalták az ügyet, míg végre abban állapodtak meg, hogy a tanfolyamhallgatókat ért sérelem orvoslásáért *Deltre János* kormányzó-biztoshoz fordulnak. A kiküldött bizottság *Rohonyi Gyula* tanár vezetése alatt csütörtökön délelőtt akart eljárni ez ügyben. A városháza előtt azonban a munkástanácsnak egyik tagja arról értesítette a küldöttséget, hogy a Munkástanács *Raffay László* felső-